

θερά υποδέχεται τη νύφη στο κατώφλι του σπιτιού και της παραδί-
νει τα κλειδιά του.

Τότε ο πατέρας της νύφης την παραδίδει στον σύζυγό της, μαζί
μ' ένα..... μπαστούνι, ως σύμβολο της ανδρικής ύπεροχής!

"Όταν οι γέροντες μπαίνουν στο σπίτι, ο χορός των κοριτσιών
ψάλλει:

'Ω εὐγενεὶ σὺζυγε ποὺ εἶνε γνωστὴ ἢ ἀρετὴ σου, ἄφησε τώρα τὶς παλιές σου τὶς καὶ πιάσε κι' ἀγάπησε καινού- γίες.	Στρώσε μαλακὸ κρεβάτι στὴ [γυναῖκα σου καὶ φρόντισε ἢ κάμαρά σου ἀπὸ τὴν εὐωδιὰ τῶν ρόδων.
--	---

Στὸ τραγούδι αὐτὸ ἀπαντᾶ ὁ χορὸς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν παλι-
καριῶν:

'Απὸ τοῦτο τὸ χρονὸ, ροβολοῖ ἐ ἄνεος γαμπρὸς
ἕνας μαῦρος καπνὸς σηκώνεται περὶφρανος γιὰ τὴν εὐτυχία του.

'Η ἔορτή τελειώνει μ' ἕνα μεγάλου τομπουτι, κατὰ τὸ ὅποιο πέ-
φουσαν βροχὴ ἢ τουφεκιές, τραγουδοῦν παλιὰ τραγουδιὰ καὶ χοροῦν.

Νὰ ἕνα ἀπὸ τὰ τραγουδιὰ αὐτὰ:

Τὶ πράγμα εἶνε ἐκεῖνο ποὺ γεμίσει τὸ τραπέζι καὶ εὐφραίνει τὴν καρδιά ;	— Τὸ ψωμί καὶ τὸ κρασί. — Ἀπὸ τί τρεφτόταν ὁ 'Αλέξαν- δρος ; — Τροφὴ του ἦταν
---	--

τοῦ καπνοῦ τὸ κρέας,
τῆς πέρδικας τὸ στήθος
καὶ τὸ μοῦδι τοῦ λαοῦ.
Εἶχε μαχαίρια καὶ πηροῦνιά
ἀπὸ χρυσάφι,
εἶχε μαντήλια καὶ πετσέτες
ὀλομέταξες.
'Αχ, 'Ελλάδα, μὲ τὸν ἥλιο,
ποὺ τὰ γυάλιζε
καὶ τὰ λαμποκοποῦσε,
καὶ νόμιζε κανένα πὼς ἔτρωγε φω-
τιές
καὶ πὼς κατάπινε τὶς λάμπες !...

'Ο 'Αλέξανδρος ποὺ ἀναφέρθη τὸ τραγούδι,
εἶνε ἀσφαλῶς ὁ Μέγας 'Αλέξανδρος τῆς Μακεδο-
νίας.

'Ο γάμος τελειώνει μ' ἕνα μεγάλο χορὸ.
Καμιὰ πεντηταριά γυναῖκες, ὀδηγούμενες ἀπὸ
δύο τὸ πολὺ ἄντρες, πιασμένες χεῖρ με χεῖρ, μὲ μαν-
τήλια, περὶτρέχουν τὸς δρόμους, τραγουδοῦντας
κάτι περιέργα παράφωνα τραγουδιὰ.

Γενικῶς δὲ τὸ βάδισμά των εἶνε βάρδια στρα-
τιωτικῆς μάλλον πορείας, παρὰ χοροῦ.

Τὰ τραγουδιὰ τοῦ περιέρου αὐτοῦ χοροῦ εἶνε
διηγήσεις πολεμικῶν κατορθωμάτων, τῶν προγόνων
των κατὰ τὸν Τοῦρκον.

Τόσοι αἰῶνες ἔχουν περάσει καὶ ὅμως τὰ μαρτί-
ρια τοῦ Τοῦρκικοῦ ἔργου διατηροῦνται ἀκόμα στὴ μνήμη τῶν ἔθνη-
τιμένων καὶ λησμονημένων αὐτῶν 'Ελλήνων, ποὺ εἶναι τόσο μακρινὰ
ἀπὸ τὴν πατρίδα τους, τὴν προσφιλεῖ τους 'Ελλάδα...

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

'Ο Βίσμαρκ, ὁ περίφημος σιδηροῦς καγκελάριος τῆς Γερμανίας,
συνήθιζε νὰ λέη τὰ ἑξῆς γιὰ τὶς γυναῖκες:

— 'Ό,τι ἔγινε τὸ ἀρετὸν στὴ γυναῖκα μου, Σέβασμα γενικῶς τὶς
γυναῖκες, γιὰτὶ ἀνεψώνουν τοὺς ἄνδρες, τοὺς διδάσκουν τὴ θρησκεία,
τοὺς ἀναπτύσσουν τὰ ἰδανικά καὶ στρώνουν μὲ ρόδα τὸ δρόμο τῆς
πρόσκαιρης ζωῆς των».

»'Η γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ ζητοῦν νὰ ὑποσκελίσουν τοὺς ἄνδρες,
ἀλλὰ νὰ προσπαθοῦν νὰ τοὺς καταρανοῦν, νὰ τοὺς κάνουν ἡμεροῦς
καὶ νὰ τοὺς ὀδηγοῦν στὸ καλὸ. Θυμηθεῖτε τὰ λόγια μου: Θάρθῃ μιά
μέρα κατὰ τὴν ὁποία ἡ γυναῖκες θὰ κληθοῦν νὰ συμμετάσχουν καὶ
στὴν πολιτικὴν.

»'Αν ἡ γυναῖκες ἀναμειγνύονταν στὴ διπλωματία, εἶμαι βέβαιος
ὅτι θὰ γίνονταν γνωστὰ λιγώτερα μυστικά ἀπὸ σήμερα. Μιά φρό-
νιμη γυναῖκα ἔχει νὰ φυλάξῃ τὰ μυστικά της, ἀκόμη κι' ὅταν σὲ μιά
ζοσηρ συζήτηση ξεκλιθεῖ τὰ μυστικά τῶν ἀνδρῶν.

»Σὲ καθετὶ τέλος ποὺ ἀταίει λεπτότητα καὶ χάρι ἡ γυναῖκα εἶνε
ἀνώτερη ἀπὸ τὸν ἄνδρα».

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

'Η συγγνώμη ποὺ παρέχουμε πρέπει νὰ βασίζεται στὴν πείρα τῶν
ἀτομικῶν παθημάτων.

'Η ἀδράνεια εἶνε σάν τὴ σκουριά ποὺ προξενεῖ περισσότερες βλά-
δες ἀπὸ τὴ χρήση.

Τὸ ἔθδι ποὺ παίρνομε ἀπλήρωτο μᾶς φαίνεται γλυκύτερο ἀπ' τὸ
μέλι.

Εἶνε ἀδύνατο νὰ διδάξῃ ὁ ἄνθρω-
πος ὅ,τι ἐμπνέει ὁ Θεός.

Ἄμαρτινος
'Η καλύτερη θρησκεία εἶνε ἐκείνη
ποὺ ἔχομε.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΩΡΑ

Τὶ λέν οἱ διαφοροὶ λαοὶ γιὰ τὴ γυναῖκα.

'Η γυναῖκες ὑπέθεσαν ἀνάεθεν ὁ λόγος τῆς εἰρωνίας ὄλων ἀνε-
ξαρτοῦς τῶν λαῶν, οἱ ὅποιοι ἐκαρθάνουν γι' αὐτὲς στὶς παρομιές
των μὲ τὸ χειρότερο... μισογυνισμό. Παραθέτομε μάλιστα μερικὲς
ἀπ' τὶς παρομιές αὐτές, γιὰ ὅσες ἀπ' τὶς ἀναγνώστριές μας θὰ εἶχαν
ἀντιφροσῆς.

Οἱ 'Αγγλοὶ λέγουν: "Ἄν ἕνας ἄνθρωπος χάσῃ μιά γυναῖκα κι'
ἕνα λεπτὸ, θὰ ληπθῇ μονάχα γιὰ τὸ λεπτὸ".

Οἱ Γάλλοι: "Ἐνας ἄντρας ἀπὸ ἀχυρο ἀξίζει ὅσο μιά γυναῖκα
ἀπὸ χρυσάφι".

Οἱ Σκωτοὶ: "Τὸ καλύτερο πράγμα εἶνε νὰ μὴν ἔχῃ καθόλου
γυναῖκα. Τὸ λιγώτερο κακὸ εἶνε νὰ ἔχῃς γυναῖκα καλὴ".

Οἱ Γερμανοὶ: "Μονάχα δύο καλὲς γυναῖκες ὑπέρχαν στὸν κό-
σμο. Ἄλλὰ ἡ μιά πέθανε κι' ἡ ἄλλη δὲν εἶνε δυνατόν νὰ βρεθῇ".

Οἱ Ἰσπανοὶ: "Ἄν τὸ σῶμα τῆς γυναῖκα ἦταν ἀνάλογο μὲ τὶς
ἀρετές της, θὰ ἔφτανε ἡ φλοῦδα μιάς φακῆς γιὰ νὰ τὴ πτύσει".

Οἱ Πέρσοι: "Τὴ γυναῖκα καὶ τὸ μαχαίρι νὰ τὰ κυτάξῃς μο-
νάχα ἀπὸ μακρὰν".

Οἱ Ἴταλοὶ: "Ὅταν ἀναφέρῃς γυναῖκα, νὰ ἐννοῆς ζημία".
Τέλος οἱ Ρῦσοι, ποὺ μοινοῦναι ἀπὸ ὄλους, ἔχουν τὶς ἑξῆς... ἀδι-
ωπητέρες παρομιές:

"Ἄν εἶδες τὸ πρωτὶ τὴ γυναῖκα σου, μὴ λη-
σιονήσῃς νὰ τὴν ξαναδείξῃς καὶ τὸ μεσημέρι".

"Δύο γυναῖκες ἀποτελοῦν μιά παρῆα. Τρεῖς
μιὰ... Κόλασι !".

"Ὅπου δὲν μπορεῖ νὰ μπῆ ὁ διάβολος, χώνε-
ται ἡ γυναῖκα".

"Ὅσο περισσότερο δέρνεις τὴ γυναῖκα σου,
τόσο καλύτερα ἐξοφθαλίζεις τὴν εὐτυχία σου".

Τὰ Δικτὰ καὶ τὰ Διότι.

ΕΡ. — Τὶ πράγμα καίγεται γιὰ νὰ φυλάξῃ ἕνα
μυστικὸ ;

ΑΠ. — Τὸ βουλοκέρι.

ΕΡ. — Γιατὶ ὁ ἀέρας εἶνε ψυχρότερος τὸ χει-
μῶνα ἀπὸ τὸ καλοκαίρι ;

ΑΠ. — Γιατὶ δὲν τὸν ἀφήνουν νὰ μπῆ μέσα στὰ
σπίτια καί... Ξελαγάζει !

ΕΡ. — Ποῖο μῆνα ἡ γυναῖκες μοῖουνε λιγώτερο ;

ΑΠ. — Τὸ Φεβρουάριον, ὁ ὅποιος εἶνε μικρότε-
ρος κατὰ δύο μέτρα ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

ΕΡ. — Τὶ πράγμα ὁ Θεὸς δὲν βλέπει ποτέ, ὁ
βασιλιάς στανίους καὶ ὁ χωρικός κάθε τόσο ;

ΑΠ. — Τὸν ὀμοῖο αὐτό.

ΕΡ. — Γιατὶ ὁ ἥλιος ἀγατέλλει ἀργὰ τὸ χει-
μῶνα ;

ΑΠ. — Γιατὶ κάνει πολὺν κρῖο καὶ φοβάται νὰ
σηκωθῇ τὸ πρωτὶ μῆρας... σινεακωθῇ !

ΕΡ. — Τὶ εἶνε ὁ καιρὸς ;

ΑΠ. — Πράγμα ποὺ ἔρχεται, παρερχεται καὶ δὲν ἐπανερχεται.

ΕΡ. — Τὶ εἶνε ἡ ἡλικία τῶν εἰκοσι ἑτῶν ;

ΑΠ. — Παρελθὸν χωρὶς πόθος, μέλλον χωρὶς φόβους.

ΕΡ. — Σὲ τί χρησιμοῦν τὰ μάτια ;

ΑΠ. — Γιὰ νὰ... βλέπονται !

ΕΡ. — Ποῖα εἶνε ἡ ἀριθμητικὴ τοῦ αἰσθηματος ;

ΑΠ. — "Ἐνα καὶ ἕνα κάνουν δύο".

Μιά ἀναφερὰ ὑπενωμοτάρχου.

'Απὸ τὸ ἀνεξάντλητο εἶς... μαργαρίτας ἀρχεῖο τῆς παλιοτέρας
ἐλληνικῆς χωροφυλακῆς, παραλαμβάνομε σήμερα καὶ τὸ κάτωθι ἀπο-
λαυστικὸ ἔγγραφο:

«Πρὸς τὴν ὑπομηραρχίαν μου

Εἰς Ἰδιωτικὴν.

Εὐπιθὸς καὶ ἀνεφ ζήτημα σταυροῦ.

'Αναφέρω εὐπιθὸς ὅτι ληστὲς πολλοὶ ἀλλὰ χωροφυλακες γε-
νέοι. Ἐγὼ ὑπόγραφα ὑπνωμοτάρχης διὰ μετροφοροσῆν, ὄχι εἰς
ἐμὲ σταυρὸ, καὶ μοῦ ἀξίζει, δὲν ζητῶ ὁ ἴδιος ἀλλὰ χωροφυλακες
σάν λεοντάγρια στάσου λέγον, ἦγουν τὸν λιστέν Τσιουόραν ἀπὸ
Ναυπαχιότικα τῆς επαρχίας, φεύγει σάν ἀετός, τὰ δόση τρέξουν,
καὶ οἱ χωροφυλακες ηεροδούλων σάν σὲ γάμο ποὺ ἐκάθ' ὁ τόπος
καὶ ποὺ νὰ τὸν ἰδῆς, τὰ λεοντάγρια οἱ χωροφυλακες, στάσου στά-
σου φρονάζουν πυροβολίς ἀνορθίμους καὶ ὁ παληοκαλόδοξος λι-
σταπόδοκος ζύλο ποῦ ἔφαγε ἔβαλε καὶ σὰ μανίκια του καὶ λέει
πὼς δὲν ξερε τίποτα. Διὰ τοὺς χωροφυλακες δηλαδὴ ἔλειος βασι-
λικὸ διὰ σταυροσιν αὐτοῦς, ἦτοι παρασημοφορία, εἰς τὴν ὄκνε-
ναι ὅμως ἕνα ἕκαστον σὺντάειν. Διὰ ἰνωμοτάρχης ἰγὼ δὲν λέγο,
βάλτο χεῖρ στὴν καρδιά σου. Λιστέης καταχρόνος, Τήρανος, κα-
κόηγρος καὶ σὸ ἐντάλμα μὲ γόδι χιλιάδης ἀμίδῃ καὶ ἡ καταδῆγῃς
χωρὶα ἐργίτσοε καὶ χάσαμε τὴν ἀμίδῃ.

Εὐπιθεόστατος

Δ. Κ.

'Υπενωμοτάρχης ἐπὶ πολὰ ἐπὶ ἀδι-
κημένος».



Τύπος Παλαιῦ Ἐνωμοτάρχου
(Ἰδέε στὴν πλαγιὴ στήλη)

